

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.139 van 5 juni 2001
in de zaak A. 68.992/XIV-3147.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. HOOYBERGHS,
kantoor houdende te 2300 TURNHOUT,
Kasteelstraat 6

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen
en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Georgische nationaliteit, op 20 mei 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 1996 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 mei 1994 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de beschikking van 9 februari 1998 die de neerlegging van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de voortzetting van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 10 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op **KEYBOARD** (9 mei 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van **KEYBOARD** (Advocaat S. HOOYBERGHS die, loco Advocaat L. MARECHAL verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de verwerende partij ;

Gehoord het **KEYBOARD** (eensluidend advies van **KEYBOARD** (Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster komt, samen met haar kind, België binnen op 5 maart 1994 en verklaart zich op 17 mei 1994 vluchteling.

1.2. Op 26 mei 1994 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf.

1.3. Op 29 maart 1996 bevestigt de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van verblijf. Deze bestreden beslissing luidt als volgt :

"(...)

Niettegenstaande door het Commissariaat-generaal aan betrokkene op 11 januari 1996 de gelegenheid werd geboden de motieven vervat in haar dringend beroep, nader toe te komen lichten, bleef de uitnodiging zonder gevolg.

Volgens haar verklaringen, afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 mei 1994, zou betrokkene actief aanhangster van Gamsakhurdia zijn geweest en zou haar woning verwoest zijn. Na vernomen te hebben dat haar echtgenoot, M. K., zijn land verlaten had, verliet zij Georgië eveneens, samen met haar minderjarige zoon. Op 5 maart 1994 kwam zij in België aan, waar zij op 17 mei 1994 asiel vroeg.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het verzoekschrift geen nieuwe elementen bevat die aanleiding kunnen geven tot wijziging van de bestreden beslissing.

Door geen gevolg te geven aan de oproeping tot verhoor verstuurd naar haar laatst gekende woonplaats, toont betrokkene daarenboven een duidelijk gebrek aan belangstelling voor de door haar ingeleide procedure.

Vervolgens dient te worden gesteld dat betrokkenes relaas te vaag is om er een vermoeden van gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie uit af te leiden. Zij stelt aanhangster van Gamsakhurdia te zijn geweest, zonder verdere uitleg hierover, noch vermeldt zij welke eventuele problemen zij hierdoor ondervond. Ook over de verwoesting van haar woning geeft zij geen verdere uitleg.

Uiteindelijk verliet ze Georgië om haar echtgenoot die zich in België bevond te vervoegen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de

gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 26 mei 1994.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.
(...).".

2.1.1. Overwegende dat verzoekster een enig middel aanvoert wat volgt :

"Dat verzoekster bij aangetekend schrijven dd. 21/12/95 door het CGVS wordt uitgenodigd ter auditie van 11/1/96 te 9 uur teneinde de motieven van haar verzoek (dringend beroep) nader uiteen te zetten.

Dat verzoekster op 11/1/96 niet kon aanwezig zijn wegens medische redenen : dit wordt geattesteerd door dokter Langousche Didier bij medisch attest vermeldend een ziekteperiode van 8/1/96 tot en met 12/1/96 (+ dat het verlaten van de woonst verboden is). Dit medisch attest werd afgegeven aan de diensten van het CGVS (zie ontvangstbewijs) door haar echtgenoot, de heer M. K., die zich alsdan wel degelijk ter auditie heeft aangeboden.

Dat de heer M. K. alsdan heeft gevraagd de zaak van zijn echtgenote, zijnde verzoekster, uit te stellen op een latere datum : dit werd dus blijkbaar geweigerd.

Dat in optiek van die omstandigheden het derhalve strijdig met de realiteit is te beweren, en aan te halen als motiverend element om tot de afwijzing van het Dringend Beroep te besluiten, dat 'door geen gevolg te geven aan de oproeping tot verhoor betrokkene een duidelijk gebrek aan belangstelling toont voor de door haar ingeleide procedure'. Dit is dus een motivering die strijdig is met een goede rechtsbedeling, en ter zake niet dienend;

Dat men niet kan stellen dat gezien de procedure voor het CGVS een administratief karakter heeft het CGVS niet verplicht is verzoekster en/of haar raadsman op te roepen : de rechten van verdediging dienen te worden gerespecteerd, en men heeft steeds het recht te worden gehoord. Door het feit dat de behandeling der Dringende Beroepen de betrokkenen steeds worden opgeroepen/uitgenodigd om te worden gehoord/mondeling hun elementen ter aanvulling van het dossier uiteen te zetten, geldt alhier het gelijkheidsbeginsel in hoofde van verzoekster. De onmogelijkheid tot aanwezigheid ter CGVS op 11/1/96 is in haren hoofde een geval van overmacht. Door haar

de mogelijkheid tot verhoor/mondelinge toelichting te ontnemen zijn de rechten van verdediging in hoofde van verzoekster geschonden.

Dat de heden bestreden Beslissing tevens onvoldoende is gemotiveerd omdat geen antwoord wordt gegeven op alle argumenten door betrokkene vooropgesteld ter Dienst Vreemdelingenzaken op 17/5/94.

Dat de heden bestreden Beslissing stelt dat 'het verzoekschrift geen nieuwe elementen bevat die aanleiding kunnen geven tot wijziging van de bestreden beslissing'. Dit is geen valabel argument. Verzoekster meent reeds ab initio ter Dienst Vreemdelingenzaken voldoende elementen en argumenten te hebben geponeerd, en meent dat de rechtsinstantie (administratief rechtscollege) zetelend in graad van beroep deze elementen in graad van eerste aanleg aangehaald opnieuw dient te beoordelen en te evalueren. Bij deze beoordeling mag men betrokkene, zeker niet in dit stadium der procedure, geen bewijslast opleggen die niet mogelijk is. Men oordeelt in se over de ontvankelijkheid der procedure, beoordeelt in die optiek de feiten en beslist dan of een nader onderzoek al of niet noodzakelijk is. Alhier werd reeds tweemaal geheel ten gronde beslist.

Dat de heden bestreden Beslissing stelt dat het relaas van verzoekster te vaag is, doch men heeft haar geen verdere vragen gesteld.

Dat verzoekster de mogelijkheid dient te krijgen aan te tonen dat zij en haar echtgenoot aanhangers waren van Gamsakhurdia, uit dien hoofde werden vervolgd en gediscrimineerd, en dat in optiek hiervan hun huis werd verwoest.

Dat aldus wegens onvoldoende motivering o.a. wordt overtreden de Wet van 29/7/91 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Dat verzoekster in onderhavige procedure de Nederlandse taal verkiest.";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord doet gelden dat "(...) de zagezegde schendingen, zoals in het verzoekschrift aangegeven, op onvoldoende wijze worden uitgewerkt.", dat verzoekster nergens betwist dat ze conform de Vreemdelingenwet werd opgeroepen om de motieven van haar asielaanvraag te komen toelichten en dat, aangezien verzoekster aan de oproeping geen gevolg heeft gegeven, heeft de Commissaris-generaal bij het nemen van de bevestigende beslissing alleen die elementen in overweging genomen, die hem relevant leken;

2.1.3. Overwegende dat verzoekster in de memorie van wederantwoord volhard in de stelling als uiteengezet in het verzoekschrift;

2.2. Overwegende dat de echtgenoot van verzoekster op 11 januari 1996, zijnde de dag van het interview op het Commissariaat-generaal, een medisch attest heeft overgelegd luidens hetwelk het verzoekster wegens ziekte verboden was de woning te verlaten van 8 tot en met 12 januari 1996 en ze niet in staat was een interview af te leggen; dat de overweging van de Commissaris-generaal dat verzoekster "Door geen gevolg te geven aan de oproeping tot verhoor (...) een duidelijk gebrek aan belangstelling voor de door haar ingeleide procedure toont."; dat verzoekster integendeel door het afleveren van een medisch attest en het verzoek om uitstel net de intentie aantoont gehoord te worden en aldus wel belangstelling vertoont voor de ingeleide asielprocedure; dat de bestreden beslissing derhalve steunt op een onjuist motief; dat het enig middel in die mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 1996 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 mei 1994 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op **KEYBOARD** (vijf juni tweeduizendeen, door :

de HH. A. BEIRLAEN, kamervoorzitter,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.))))